

Am sa incep aceasta scriere printr-un cuvant celebru si poate cel mai rostit de catre cei care se constituie in cea de a doua natiune a lumii ca populatie (1.200.000.000 de oameni), si care alcatuiesc prin paleta bine nuantata de religii, natii, obiceiuri si dialecte, cea mai larga democratie federativa, nerecunoscuta dar mediatizata a Asiei de sud -est:

NAMASTE!!!

Acest cuvant, salutul valabil pentru orice moment al zilei, se insoteste de impreunarea mainilor inspre inainte, lipind opozit palmele, cu varfurile degetelor orientate in sus, in principiu, la nivelul gatului. O usoara inclinare a corpului spre inainte si o privire in ochii celui pe care il saluti, intregesc acest, sa spunem, ritual al unui salut vehi de mii de ani, care isi regaseste o puternica forta spirituala si deschide calea unei forme sociale de respect, pe cat de interesanta, pe atat de placuta!!!

Eu, Cosmin, am ajuns in India, pe data de 10 prilie, la aeroportul din Delhi, unde m-a asteptat Jagpreet, reprezentantul agentiei de turism care s-a ocupat de planificarea si organizarea intregului program pe durata vizitei noastre. M-a condus la hotelul Taj Palace, o bijuterie de 5 stele DE LUXE, considerat ca fiind al doilea hotel de lux al capitalei Indiei, loc in care am locuit pe perioada sederii noastre, a mea si a Roxanei, in Delhi. Am constatat cu aceasta ocazie, ca reprezentantii Turismului din aceasta tara isi cunosc meseria, o fac cu responsabilitate si la un nivel de executie destul de ridicat, cel putin la un standard mai ridicat decat al tarii noastre, in ultimii 10 ani! Jagpreet mi-a prezentat detaliile in timp si in spatiu ale frumoasei aventuri care ne astepta. Pe drumul de la Aeroportul Mahatma Gandhi spre hotel, am facut cunostinta cu traficul de pe soselele Indiei, aglomerat si incalzit, accentuat pentru mine si de faptul ca ei circula pe partea stanga a drumului, in sensul de mers, avand volanul pe dreapta! Mi-au trebuit vreo cateva minute sa ma obisnuiesc cu toate aceste noutati.

Ajuns la hotel, m-am cazat si data fiind ora "matinala", mai exact, 05.30, m-am bucurat de un somn dulce si linistit, pana la amiaza. Odata trezit, am admirat privelistea pe care mi-o oferea fereastra mare si luminoasa a camerei cu numarul 210, o priveliste nu prea larga dar interesanta, cu cateva case, 2 blocuri, parcul care limita fatada hotelului si soarele puternic de primavara indiana! Apoi, ca orice militar, am pornit in recunoastere prin oras, cu scopul determinat de a face si ceva cumparaturi. Am descoperit astfel Connaught Place, un conglomerat circular de magazine mici, in care gasesti de toate, de la obiecte artizanale, pana la McDonald's si vanzatori ambulanti. Este practic, cel mai mare centru comercial al orasului New Delhi, in care gasesti de toate, dar parca prea mic, in comparatie cu dimensiunile etnografice ale Indiei. Un sens giratoriu cu diametru de un kilometru, in jurul caruia sunt blocuri de 5-6 etaje, cu strazi de acees in toate directiile printre ele, defineste nu numai centrul comercial, dar si sediile si birourile multor firme comerciale.

Pe drumul de la hotel la Connaught Place si retur, am realizat ca traficul in India este mult mai complex decat crezusem eu in noaptea sosirii. Am ajuns la concluzia ca singura comparatie sugestiva si relevanta pentru complexitatea si haosul care "limiteaza" soselele Indiei este aceea cu Miscarea Browniana. In primul rand, pe strazi gasesti o intreaga gradina zoologica: caini, pisici, maimute, veverite, dar si elefanti si nelipsita dar sfanta vaca, pe care indienii o veneraza si nu isi permit sa o atinga nici macar cu un deget, astfel ca prefera sa astepte pana vaca binevoieste sa treaca drumul sau o evita! Dar nimeni, absolut nimeni, nu va impinge, claxona sau lovi o vaca pentru ca sta in mijlocul drumului. Mai mult, cu mici exceptii, in unele zone rurale restranse, locuite de musulmani, vaca nu traieste in captivitate! Ea este libera sa se miste pe unde vrea, se hraneste prin grija publica a cetatenilor, care ii pun de mancare mai peste tot! Revenind la trafic, este evident faptul ca majoritatea covarsitoare a turismelor sunt de clasa medie sau mica, datorita costului ridicat al combustibilului, dar si datorita aglomeratiei incredibile de pe sosele. Pe langa ele, atat in oras, cat si in afara orasului, mai sunt foarte multe motociclete de clasa mica si de tip scutter, pe care, de cele mai multe ori, poti vedea 3,4 sau chiar 5 oameni. In orase, sunt putine autobuze, dar lipsa lor este

inlocuita cu succes de foarte multe, incredibil de multe vehicule pe trei roti, actionate cu motor sau pedalier, purtand numele de RIKSHA. Camioanele, care au acces nelimitat si in orase, au de cele mai multe ori, gabaritul depasit si prin constructie, ofera vizibilitate foarte mica!! Daca la noi, claxonatul este mai peste tot interzis, pe spatele fiecarui camion din India scrie, cu litere mari si frumos colorate: USE HORN, PELASE!!! sau BLOWN HORN !!! Astfel, circulatia este insotita de un cor infernal de claxoane, de toate tipurile si pe toate gamele posibile!! Oglinda retrovizoare este un accesoriu pe cale de disparitie, total inefficient pentru vehiculele mari si foarte usor de rupt pentru cele mici, datorita inghesuiei teribile, la orice ora a zilei si in orice loc al orasului, asa ca el este inlocuit, cu succes, pentru foarte multi dintre participantii la trafic, de o mana intinsa pe geam, in sensul de inaintare dorit!!!

Cireasa pe tort o reprezinta pietonii, care nu au nici macar dreptul elementar al prioritatii la trecerea de pietoni, dar care trec strada pe unde apuca, transversal sau longitudinal, in functie de interes si fara nici cea mai mica emotie ca ar putea fi loviti!! Ei, acum, sa ne inchipuim ca toate aceste elemente de trafic, apar, in acelasi timp intr-o intersectie!!! Nu exista nici cea mai mica lege a dreptului la prioritate, asa ca primul venit sau cel mai curajos isi asigura dreptul de a trece primul!!! Vin din toate directiile, din stanga sau din dreapta, se intersecteaza, la distante de cativa centimetri, la o viteza care nu este mai mare de 60 km/h dar nici mai mica de 30 km/h, in acelasi timp! Trec unul pe langa altul, schimba benzile, in ultimul moment, maimutele, vacile, elefantii, cainii si vereritele sunt si ele prezente si foarte active asa ca, sansa de a scapa cu masina nesifonata, intr-un interval de 30 de zile, este practic, nula!!! Semaforul este, de regula, valabil pentru politisti, iar acestia, ca sa nu fie loviti, stau pe niste postamente de beton, inalte de jumătate de metru, cu gard de fier imprejur, pe care regasesti mesaje comerciale pentru PEPSI!!!! Daca in oras, ar exista o limitare teoretica a vitezei la 50 km/h, in afara orasului viteza nu este reglementata, nu exista radare, dar cu siguranta, datorita camioanelor si atuturilor vehiculelor din trafic, nu poti reusi o viteza mai mare de 110 km/h si o viteza medie de 65-70 km/h, la orice ora din zi si din noapte, pe autostrada, strada sau straduta!

Desi eram intr-un taxi mare si confortabil, nu am reusit sa vad sau sa remarc vreun detaliu mai deosebit, deoarece atentia mi-a fost captata in totalitate de acest proces complex, palpitant si obositor in acelasi timp, pe care indienii il numesc foarte mandri si relaxati, "guided trafic"!! De ce, si pe baza carui rationament, nu stiu si probabil ca nu am sa inteleg niciodata!!!

Ajuns la hotel, obosit si putin apasat de experienta traita, am incercat sa ma obisnuiesc cu utilitatile hotelului, printre care si o piscina superba in forma de pentagon, situata in curtea interioara. Am inotat si m-am relaxat in compania unei familii de americani, plini de viata si de umor. Cel mai interesant membru al familiei, a fost, de departe, un pusti in varsta de 5 ani, sprinten si activ, care desi a intrat in piscina inaintea mea, a fost scos, cu foarte multa greutate, dupa eforturi sustinute ale tatalui si ale instructorului de inot, dupa mai bine de 3 ore si jumătate de balaceala!! Daca ai fi scos un peste din apa, nu se zvarcolea si nu suferea asa de mult!!!

Seara, dupa ce am trecut in revista, lista de programe TV a hotelului, m-am reintalnit cu Jagpreet si am mers impreuna la aeroport pentru a o intampina pe frumoasa mea fata, Roxana, pe care nu o mai vazusem de 4 luni si jumătate!!!! Imi este greu sa scriu aici emotiile pe care le-am trait si cred ca acest aspect, al relatiei mele intime cu Roxana, pe tot parcursul frumoasei sederi in India, va fi un capitol pe care il voi pastra doar pentru noi doi.

Dupa o asteptare lunga, parca interminabila, in timpul careia, avionul a aterizat cu 15 minute dupa programul de zbor, toata lumea din avion a iesit, inclusiv echipajul si emotiile mele referitoare la faptul ca Roxana se afla la primul zbor international complex si lung de 6000 de km, incepeau sa se reverse, fata mea, obosita, afectata de conditiile zborului, cu stomacul pus pe bigudiuri, dar fericita si multumita ca ne revedem, ca si mine de altfel, a

aparut pe culoarul de iesire din zona libera, m-a strans in brate si mi-a adus aminte de o senzatie placuta pe care nu a mai traisem de aproape 5 luni!!!

Ne-am intors impreuna la hotel si ne-am bucurat de o noapte frumoasa si linistita. Singura problema, care s-a repetat mai in toate hotelurile vizitate, a fost instalatia de aer conditionat, care era setata pe o temperatura foarte coborata si a carui intrerupator nu mai era functionabil de multa vreme! Daca pe timpul zilei, cand temperatura medie a lunii aprilie este de 40-43 de grade Celsius, aerul conditionat este mai mult decat bine venit, pe timpul noptii, te obliga sa te invelesti bine!!

Dimineata, 11.04.2002, dupa un mic dejun bun si sanatos, am pornit, plini de emotie si curiozitate, intr-un tur de vizitare al catorva dintre frumusetile capitalei indiene, tur ce va deschide practic, seria zilelor de bucurie si desfatate cu minunile Indiei. Am avut la dispozitie un turism mic si cochet, marca TATA-INDICA, de fabricatie indiana, cu aer conditionat, indispensabil de altfel, cu sofer cu tot (eu sunt convins si acum ca am luat decizia corecta cand am decis sa nu conduc pe strazile lor), dar si un ghid profesionist, care ne-a insotit pe tot timpul zilei si care s-a achitat ireprosabil de sarciniile specifice meseriei lui. Foarte politicos, bun cunoscator al limbii engleze, cu rabdare si mult tact, flexibil si foarte activ, ghidul ne-a asigurat un suport informativ si orientativ esential pentru intelegerea obiectivelor vizitate!!

Delhi, capitala Indiei, are o istorie fascinanta si un prezent activ si stimulat. Resedinta a mai multor puteri consecutive: dinastia Rajputanilor, invadatorii musulmani din nord, dinastiile afgane, mongolii, intr-un sir continuu la nivel imperial, terminat in 1947, adoptata cu eliberarea Indiei de sub dominatia coloniala a Regatului Britanic. Datorita dominatiei britanice, linia dezvoltarii moderne a societatii indiene, infrastructura, conversia economica si termenii dialogului social, poarta pregnant si definitiv amprenta elevatei si rafinatei natiuni europene.

Old Delhi, partea veche a orasului, construita de Shah Jahan, in secolul 17, se prezinta astazi ca un etalon al arhitecturii Indo-islamice, imbinand in mod impresionant si atractiv, detaliile si bogatia motivelor religioase hindus cu maretia si impozanta constructiilor musulmane.

New Delhi, partea moderna a orasului, a fost construita, la inceputul secolului 20, de sir Edwin Lutyens si sir Herbert Baker, doi arhitecti celebri, urmmand sa devina in 1931 noua capitala a Indiei moderne si reprezinta o imbinare interesanta si atractiva a stilurilor vestice si orientale, aplicate vechilor structuri arhitecturale deja existente in India. Casa Parlamentului si sediul Secretariatului Central, doua cladiri alaturate Resedintei prezidentiale, demonstreaza imbinarea acestor structuri si forme arhitecturale, devenind prin ceea ce sunt si ceea ce reprezinta in societatea indiana, etalonul reprezentativ al celei mai mari democratii asiatice, INDIA.

Primul obiectiv vizitat a fost Templul hindus Laxami Naravan, cunoscut si sub numele de Birla Mandir. Construit in epoca moderna a orasului, in New Delhi, acesta este cel mai mare, cel mai frumos si cel mai vizitat templu hindus din India (80% din populatia Indiei sunt credinciosi hindus). Elementele de structura arhitecturale specifice culturii hindus sunt foarte elegant puse in evidenta de marmura alba, caramida rosie, si bijuterii din aur masiv cu pietrele pretioase (cate au mai ramas, dupa ce au fost atinse de mana binefacatoare a englezilor, inainte de a parasi India)!!! Statuile principalilor zei (dintr-un numar de cateva mii), sunt repartizate pe suprafata templului, intr-o ordine logica si axiologica foarte bine definita. Principiul de baza al divinitatii presupune repartitia responsabilitatii si portabilitatii existentiale in trei fundamente distincte si complementare: **CREATIE**, **MENTINERE** (**ECHILIBRU**) si **DISTRUGERE**. Mai departe, toata religia hindusa isi dezvolta dogmatica in acest sens, repartizand diferitilor zei, responsabilitati si sfere de influenta!! Templul este inconjurat de o gradina frumoasa, bogata in motive arhitecturale reprezentand fauna si flora Indiei. Simbolistica si scrierea Hindu se regasesc si insotesc cu explicatii fiecare statueta,

gravura sau pictura din templu. Printre ele, apare si SVASTIKA, simbol al prosperitatii, care l-a impresionat pe Hitler in alegerea simbolului nazist. Aici, ca si in toate celelalte obiectivele religioase vizitate in India, a trebuit sa ne descaltam la intrare.

Al doilea loc vizitat a fost GURDWARA- AKAL THAKAT SAHIB, cunoscut si sub numele de Templul de Aur. Construit in locul numit AMRITSAR, acest templu reprezinta nucleul unei religii care se numeste SIKHISM si care este practicata de aproape 2 % din populatia Indiei. Avand la baza credinta intr-un Dumnezeu si 10 GURU, Biblia Sikh, aceasta religie a fost fondata de GURU Nanak, la inceputul secolului 16 si a fost preluata de alti 9 GURU care au perfectionat perceptele ei, intr-o forma stricta si fundamnetalista care se regaseste si astazi in practica calugarilor Sikh din Templul de Aur. Marea majoritate a practicantilor sikh sunt barbati inalti, bine legati, si provin din a doua casta, grupul luptatorilor, iar asta provine din faptul ca, fondatorul acestei religii, un luptator cunoscut, apare in desenele si gravurile vremii, cu sabia si armura, in consecinta, toate perceptele religioase contin elemente traditionale militare si implica lupta ca forma de revendicare sau manifestare divina. De aici provin si tehnicile recunoscute de lupta cu sabia ale calugarilor Sikh. Credinciosii Sikh se disting printr-un turban de diferite culori (in functie de rangul si pozitia ocupata) si prin faptul ca nu isi tund parul si barba niciodata. Templul, este construit in cea mai mare parte din marmura alba, intr-o cladire frumoasa, inalta, cu mai multe incaperi, intre care se distinge sala principala, o camera cu coloane inalte, si un altar situat central, bogat ornamentat cu pietre pretioase si bijuterii din aur masiv, in mijlocul carora se gaseste Biblia Sikh. Orice persoana, indiferent de religie, casta, nationalitate sau sex, are acces in templu, binenteles fara incaltari si avand capul acoperit. Odata intrat in templu, trebuie sa te inclini in fata altarului cu Biblia Sikh si apoi, poti sa te asezi undeva, de unde poti viziona ritualul religios, prin care orice practicant Sikh, barbat sau femeie, poate conduce rugaciunea sau serviciul religios in sine, compus din cantece, cu acompaniament orchestral specific, urmate de citirea Bibliei, a unor poezii, sau compozitii literare care evoca istoria Sikh. In final, are loc ARDAS, rugaciunea suprema, prin care se cere binecuvantarea lui Dumnezeu, pace, prosperitate si protejarea intregii umanitati.

Pe strazi intortocheate, pline de toate si de toti, am ajuns , dupa ce am trecut printr-o piata (o insiruire de tarabe, pline cu ce vrei si ce nu vrei, dar mizere si sumar construite, asezate pe ceea ce ar fi trebuit sa se numeasca trotuar), la cea mai mare moschee din India, Jama Masjid, in care se aduna pana la 25.000 de musulmani simultan!! Este, intradevar, impunatoare!! Desculti fiind, sub un soare arzator de 42 de grade, am avut parte de un exercitiu autoeducativ pentru a ne obisnui talpile (evident goale) cu fierbinteala si nisipul de pe jos!!! Din curtea interioara, intr-un peisaj bogat si impunator se poate vedea Red Fort, pe care l-am vizitat imediat dupa aceea! Inca de la aceasta moschee, am inceput sa ne dam seama ca marea majoritate a acestor bijuterii arhitecturale, construite de mongoli, sunt revendicate, patrimonial si spiritual, de alte natii musulmane, care locuiesc pe teritoriul Indiei! Pe masura ce timpul a trecut, aceasta parere a devenit o certitudine!!!!

Red Fort, construit pe timpul conducerii imparatului Shah Jahan, ne-a primit tacut dar evident autoritar, cu zidurile sale inalte, perforate de randuri succesive de creneluri stramte si orientate in jos, cu un canal inconjurator, acum secat din cauza secetei din ultimii ani, dar plin in anii de glorie ai dominatiei mongole, cu apa, in care, flamanzi, asteptau crocodili imensi sa se hraneasca cu corpurile neinspiratilor care ar fi indraznit sa atace cetatea! Am intrat pe una din porti si ne-am plimbat doar pe o parte din aleile fortului (65% din fort, ca si in multe alte forturi din India, sunt inca folosite de Armata, iar accesul este interzis), alei pe care am resimtit parte din forfota vremurilor in care imparatul statea pe masa din marmura alba (Rang Mahal), pe atunci decorata cu pietre pretioase, mult aur si argint (luate de englezi inainte de a parasii India), in mijlocul unor coloane superb decorate, langa care statea cate un ministru, supus si umil, numai ochi si urechi, gata sa indeplineasca ordinul celui care era si Imparat si

Lege!!! Constructii arhitecturale deosebite, cu rol practic deosebit, de la conducte de apa folosind principiul vaselor comunicante si pana la instalatii de aer conditionat cu pereti dublii, sunt distribuite in mod practic dar si armonios, imbracand astfel, niste gradini interioare superbe, ingrijite si acum, ca si atunci, cu multa grija!!! Daca la intrare si in tunelul care leaga poarta cu interiorul fortului, comertul cu obiecte artizanale aproape te sufoca, in interior este ordine si disciplina, liniste si curatenie, ca nu cumva, imparatul, parca si acum prezent si autoritar, sa se trezeasca si sa isi arate mania printr-un ordin naprasnic, care I-ar fi trimis pe toti la o moarte cumplita sub picioarele mari si deloc usoare ale elfantilor!!! De dupa niste ziduri false, ca niste plase cu ochi mici si multi, ne privesc curioase, fantomele multelor sotii ale Imparatului, care au trait dupa reguli scrise si nescrise clare si ferme, vieti pline de aur si bijuterii, dar si sub povara de a avea o viata stricta, severa si inchisa, impartind sotul cu alte multe zeci de femei si bucurandu-se de atentia sotului lor, foarte rar si nu total !!

De aici, impresionati si coplestiti de impunatorul Fort Rosu, numit asa datorita caramizilor din piatra rosie din care este construit, piatra adusa din Rahajastan, dar si de caldura cu care noi nu eram inca obisnuiti, ne-am deplasat in masina racoroasa, dotata cu aer conditionat, spre urmatorul obiectiv, Memorialul Mahatma Gandhi, un loc despre care ghidul ne-a vorbit numai la superlativ, plin de emotie in suflet, ca un adevarat urmas al celui care a fost parintele spiritual al Indiei moderne, fauritorul unei puteri cladita pe saracie si unitate, oratorul desavarsit, filosoful futurist, creatorul unui sistem dur si coercitiv, bazat pe intelegere reciproca, bunatate, non-violenta si armonie!! Este greu de crezut, dar acesta este rezultatul stradaniilor lui, un echilibru fragil, dar strict necesar pentru ca al doilea stat etnografic din lume, care administreaza peste 1,2 miliarde de oameni, de diferite religii sa poata functiona in parametri obiectivi.

Am vazut, din mersul masinii, Poarta Indiei, resedinta Presedintiei si Parlamentul, toate insiruite de-alungul unui bulevard impunator, incadrat la capete de resedinta Presedintiei, iar la celalalt de Poarta Indiei. In casele construite pe acest bulevard, de un fast si un lux, nu tocmai de invidiat, pe langa care vilele din Primaverii sunt adevarate palate, locuiesc toti deputatii si senatorii Indiei!!!! Aceasta modestie si distinctie in a arata destinatia particulara a investitiilor din banul public este demna de remarcat! Poarta Indiei este un memorial construit in cinstea tuturor eroilor care si-au sacrificat viata luptand pentru independenta sau pentru cauza Indiei. Asemnatoare cu Arcul de Triumf, poarta este construita din blocuri masive de marmura alba si este impodobita cu modele traditionale indiene.

Am ajuns, in sfarsit, la Raj Ghat, un memorial superb si impunator, situat in mijlocul unui parc national si in care, intre ziduri nu inalte, dar autoritare, inconjurat de niste pomi cu coroana bogata, plini de verve care se plimba nestingherite, cu alei si o iarba moale sub care talpa goala se bucura de o mangaiere tandra de nedescris, se gaseste mormantul Parintelui Indiei. Un patrat cu latura de 4 metri, din marmura neagra, permanent impodobit cu flori aduse de cei care vin sa isi arate respectul fata de mentorul lor (si nu sunt deloc putini!!!!), in mijlocul caruia se inalta un suport inchis in sticla, adapostind flacara vesnica, menita sa reaminteasca tuturor care viziteaza mormantul ca, Mahatma Gandhi, prin caldura si bunatatea sufletului sau va trai etern!!! In totala contradictie cu agitatie strazii si a locurilor vizitate pana atunci, linistea si relaxarea emotionala ce dominau acest loc, ne-au facut pe amandoi sa traim o puternica stare de pace interioara, de liniste sufleteasca, de adevarata comuniune cu tot echilibrul ce ne inconjura!!!

Dupa atatea minunatii, poate prea multe pentru o singura zi, ghidul, plin de respect dar si intelegand faptul ca incepem sa obosim, ne-a propus sa servim masa la un restaurant din zona, dupa care sa vizitam Cottage Industries si apoi, sa ne retragem la hotel. Am acceptat bucurosi si ne-am trezit in fata unui loc care aducea cu o mica piata, nu prea curat, prin care misunau de toate! Intre ele, aproape de intrarea in restaurant, era si un mos care facea un ban,

cantand dintr-un fluier, cu celebrul cos de nuiele din care se iveau capetele a trei cobre negre!!! Pentru ca asteptam de mult acest moment, am profitat de ocazie si, in schimbul unei sume de 100 rupii, am facut niste poze, alaturi de el! Interesant este faptul ca pozele mi le-a facut Roxana, draga de ea, care are o repulsie totala fata de taratoare!! A inteles cat de mult imi place mie acest moment incat si-a trecut limita repulsiei si, zambind, mi-a facut pozele respective!!! Nu am sa uit niciodata ca, in momentul in care I-am intins banii, mosul nu a mai fost atent la cobre, una din ele, s-a repezit si a muscat, cu o viteza fantastica, fluierul stapanului ei!!! Stiind cat de puternic este veninul unei astfel de reptile, m-am cutremurat gandindu-ma cat de riscant este un astfel de joc!!! Bine ca nu s-a intamplat nimic rau!!!

Am servit pranzul in restaurantul care, pe interior arata mult mai bine si sustinuti si de prezenta si recomandarea ghidului, ne-am bucurat de o mancare buna si indestulatoare, chiar daca "putin" picanta!! Am constatat, cu aceasta ocazie, ca, in India, ragaitul si vorbitul cu gura plina, precum si mancatul cu gura cascata nu sunt oprite de Codul Bunelor Maniere!!! Dupa cateva "demonstartii de forta" ale ghidului ne-am convins, ne-am obisnuit si ne-am impacat cu ideea!

Ultimul reper in programul de vizita al zilei a fost Cottage Industries, un fel de Galerie de arta, in care, diversi vanzatori, priceputi in prezentarea marfii dar si in negocierea preturilor ne-au imbiat, incercand sa ne convinga ca suntem cei mai distinsi cumparatori pe care i-au avut, dar si ca sunt posesorii celor mai bune produse, la cele mai bune preturi!! De la produse textile pana la bijuterii, aveau de toate!!! Punctul forte al galeriei la prezentat, inasa, un raion in care se vindeau carpete din Kashmir. Tehnica si stilul profesionist in care omul de la acel raion (aspecte pe care nu am sa le descriu din motive personale) si-a prezentat marfa, ne-au impresionat mult de tot!! Am vazut peste 50 de carpete de diferite forme, culori si modele , a caror calitate si rezistenta a fost emonstrata prin teste extreme (cu foarfeca, foc si cutit)!! Desi nu am cumparat nimic, am fost foarte placut impresionati de ce am cumparat acolo si am promis (desi nu ne-am tinut de cuvant) ca vom reveni acolo!! Cine stie, poate in viitor, vom avea ocazia sa ne intoarcem!!

De aici, ne-am intors la hotel, dupa ce ne-am luat ramas bun de la ghid, foarte multumiti de serviciile lui si de locurile superbe pe care le-am vazut! Am avut parte, apoi, de o dupa-amiaza reconfortanta, cu baie la piscina si o cina buna la restaurantul hotelului, in compania placuta a muzicantului, deja prieten cu noi!

Noaptea, cu odihna de rigoare, a fost foarte bine venita! Efortul depus si caldura din timpul zilei si-au spus cuvantul, asa ca, in ciuda frigului datorat aerului conditionat, am dormit foarte bine!

A doua zi, ne-am trezit ceva mai tarziu si am pornit din nou, sa descoperim frumusetile orasului. De aceasta data, fara ghid! Doar noi, cu soferul, vorbitor de limba engleza si foarte bun cunoscator a celor din jur! Dupa ce am vizitat-o pe Reema Prijna, cumnata colegului indian care mi-a inlesnit aceasta frumoasa aventura, ne-am indreptat spre un alt loc minunat al capitalei indiene, un loc despre care am aflat de la verisoara mea Adina, acum multi ani in urma si la care am vistat multa vreme, sperand sa il vad!

In mijlocul unui parc imens, cu iarba tinsa scurt si cativa pomi orientali raspanditi, la distanta mare unii de altii, tocmai pentru a scoate in evidenta maretia "inimii" care pulseaza energie si spiritualitate acestui spatiu feeric, se inalta spre cer o floare uriasa, un lotus impresionant prin dimensiunile sale dar si prin acuratetea reproducerii formelor. Acesta este Templul Bahai, unic si supeb, construit intr-o armonie care se apropie foarte mult de perfectiune, din beton, marmura si sticla! Exteriorul este compus din trei randuri concentrice de cate 7 petale, 2 randuri orientate in sus si al treilea, cel de la baza, orientat in jos, fiecare petala a acestuia din urma acoperind cate un perete vertical de sticla ce permite accesul luminii si al oamenilor prin intermediul unor usi bine pazite de catre cei care administreaza templul. In jurul templului sunt patru fantani arteziene cu apa rece, care asigura aerisirea dar

si oxigenarea templului prin intermediul unei instalatii special conceputa in acest sens. In interiorul imens dar simplist, se regasesc formele interioare ale petalelor, multe randuri de scaune orientate catre un fel de altar, de fapt, o scena, de unde, credinciosii cultului, se roaga si inalta imnuri religioase. Cupola, simpla la randul ei dar foarte succesiv sculptata, da senzatia celui ce o priveste, ca in clipa urmatoare il va sorbi si il va pierde in infinitul inaltului ei. Cantecele religioase, marcate de putine variatii tonale, cu tonuri prelungi, in ritmuri foarte lente, devin extraordinare datorita vibratiilor pe care peretii templului, prin armonia lor energetica, le produc! Sunetul, astfel amplificat, il patrunde pe auditor si il incarca atat sentimental dar si energetic, cu o forta pe care doar initiatii o pot intelege si controla! Niciunul dintre calugari nu va vorbi vreodata despre aceste taine, vor prefera sa prezinte simplist scopul pacifist al religiei BAHAI, o religie moderna, cu un templu construit la inceputul anilor '80. In spatele acestei taceri se ascunde o forta uriasa care mentine echilibrul intre energiile pozitive si cele negative, intr-un stadiu pe cat de instabil, pe atat de strict necesar. Trairile pe care le-am avut acolo, nu le pot exprima si nu vreau sa le impartasesc. Nu pot sa nu mentionez inasa, o intampalre hazlie! Indreptandu-ne spre iesire, la un moment dat, un tanar, cu un aparat de fotografiat in mana, m-a rugat sa ii fac o poza. Foarte amabil si bucuros ca pot sa il ajut, am luat aparatul si m-am pregatit sa ii fac poza, urmarind sa prind in cadru, atat pe el cat si templul care se vedea undeva, in spatele lui!!!! Ei, cand ma chinuiam eu mai tare sa gasesc pozitia cea mai buna si sa evit soarele care batea din fata, am constatat surprins ca scopul pozei lui nu era nicidecum templul, ci Roxana pe care a luat-o de brat foarte fericit, asteptand zambind sa le fac poza!!! Am izbucnit si eu si Roxana in ras, neasteptandu-ne la o asemenea reactie!!! Roxana este fata cea mai frumoasa a sufletului meu si in fata majoritatii covarsitoare a indienelor, fara a exagera nici o clipa, era super frumoasa!! Aceasi opinie au avut-o mai toti indienii, care nu se sfiau sa intoarca capul si sa se uite imresionati dupa ea!! AM facut poza ceruta si am plecat repede de acolo, pentru ca deja incepusera sa se adune oamenii in jur, avand aceeasi intentie!!! Ulterior, glumind cu Roxana, am ajuns la concluzia ca am fi putut face bani frumoși pe aceste poze!!! Aceasta experienta interesanta s-a repetat de mai multe ori pe parcursul zilelor petrecute in India, cateodata chiar fara voia noastra si a trebuit sa intervin ca unii sa nu faca poze cu Roxana, in ipostaze pe care nu le-am fi dorit!!! Inclusiv in Taj Mahal au fost cativa, care au uitat de monument, vazand-o pe Roxana!!

Am pornit, sub arsița unui soare de 46 de grade si adierea unui vant fierbinte spre un alt loc frumos, Qutb Minar, nu inainte de a mai arunca o privire de bun ramas, din mersul masinii, catre Templul Bahai, un loc in care echilibrul se construiește si se mentine prin grija invizibila a unor initiati, sacrificati acestui scop, inca inainte de a se naste!!!

Qutb Minar este un turn din piatra rosie, construit in mai multe etape, prima din ele, in secolul IV, ca un omgiu al victoriilor primei dinastii mongole care a ocupat India. CU o inaltime de peste 70 de metri, turnul pare o ingemanare de coloane alternative, cu sectiune rotunda si triunghiluară, ce se inalta spre cer, cu cinci balcoane circulare succesive si cu mai multe inele pe care sunt gravate Versete din Coran. In jurul lui, o moschee si un mic palat, se afla in stare avansata de degradare, iar mormantul lui Iltutmish, unul dintre primii conducatori ai dinastiilor mongole ce au condus India, proaspat renovat, se adanceste intr-o liniste profunda, respectata de toti cei care viziteaza acest loc. Dupa ce ne-am plimbat si ne-am bucurat de frumusetea turnului, ne-am lasat condusi de sofer, intr-o plimbare relaxanta spre restaurantul ESSEX, unde am si servit masa de pranz!!!! O mancare buna, binenteles, cu aceeasi doza de "putin" iute!!! Dupa masa, am mers in Connaught Place, unde pret de 2 ore ne-am plimbat, am admirat ofertele locului si ne-am pricopsit cu cateva obiecte de arta maruntele. De aici, ne-am intors la hotel, unde ne-am lasat in voia relaxarii, bucurosi si multumiti ca aceasta prima etapa a calatoriei noastre, vizitarea capitalei Indiei a fost o reusita care ne-a imbogatit bagajul de cunostinte cu multe si interesante date noi despre spatiul in

care ne aflam si care ne-a dat multa incredere in reusita viitoarelor etape!!! Urmatoarea tinta avea sa fie Sariska, un parc national, in fapt, o rezervatie naturala, aflata la 239 de km Sud-Vest de Delhi. Am adormit, multumiti, rememorand locurile care le-am vazut si foarte curiosi sa vedem ce avea sa urmeze!!!

Ziua de 13 aprilie a inceput frumos, sub auspiciul unui soare care avea sa reverse asupra noastra multa, poate mult prea multa caldura!! Avand la dispozitie o masina noua, un Ford NIKON, cu un sofer nou, tanar si priceput, cu care aveam sa ne intelegem foarte bine pe intregul traseu, am pornit la drum, lasand in urma capitala, cu forfota ei!!! Am descoperit ca, desi am parasit orasul, aglomeratia de pe autostrada, a ramas aceeaasi. Acum am inteles de ce organizatorul planificase un timp de 4 ore si jumatate pentru un itinerar de 240 de km!! Pe drum, am oprit, pret de o jumatate de ceas la un magazin de obiecte artizanale, dupa care ne-am indreptat spre Sariska, o rezervatie celebra pentru tigrii ei, pe care speram sa ii vedem si noi in timpul celor doua expeditii de tip SAFARI pe care le aveam planificate.

Am ajuns, intradevar, dupa 4 ore si 20 de minute, asa cum prevazuse Jagpreet. Am gasit un castel, de fapt resedinta zonala, folosita pana la jumatatea secolului trecut de familia regala a Marii Britanii! Castelul, situat in mijlocul gradinii, frumos si impunator prin dimensiunile sale exterioare, dar si prin nobletea si aristocratia elementelor interioare, gazduia in fapt, receptia, restaurantul, un salon urias, imodobit, ca de altfel mai toate incaperile, cu trofee de vanatoare, dar si camerele celor care deservesc hotelul de lux (tinand cont de faptul ca ne aflam in mijlocul naturii, departe de lumea dezlantuita, conditiile puteau fi apreciate ca fiind de lux). In curtea interioara, la o disitanta de 150-200 de metri, alei inconjurate de pomi exotici si flori ingrijite zilnic de gradinari priceputi, duc spre camerele oaspetilor, in care odinioara au stat membrii ai familiei regale britnice!! Undeva, la liziera padurii ce se vede, dincolo de valea de langa sectorul in care se afla camera noastra, poti descoperi o multime de animale: cerbi, caprioare, daca ai noroc, chiar si tigrii!!! Mult mai aproape, chiar pe langa camere (daca nu esti prevazator sa lasi camera inchisa, chiar si in interiorul ei), poti vedea maimute, mici si curioase, gata sa fure orice lasi la indemana lor!!!! Intr-una din cele doua zile pe care le-am petrecut acolo, stand la plaja pe sezlongurile din fata camerei, era aproape sa ramanem, fara prosop, crema de plaja si alte lucruri ale Roxanei!!! Noroc ca le-am observat la timp!! In pomii din jurul nostru, o multime de veverite isi vedeau nestingherite de viata lor, insuflind si mai mult atmosfera!! Singurii musafiri nepoftiti ai locului sunt fluturii de noapte, multi si mari, dar si cateva insecte, printre ele si un paianjen veninos, care a facut-o pe Roxana sa tipe de frica si apoi sa nu doarma toata noaptea!! O alta bucurie a locului este o formatie de dansatori indieni, un barbat si doua tinere, care putem spune ca faceau mai degraba circ, invartindu-se si dansand cu niste boluri de diferite dimensiuni, chiar si 6 la numar, puse unul peste altul. Clopoteii atarnati la picioare, talpile goale cu care loveau ritmic marmura fina si rece a terasei (unde serveam cina) si acompaniamentul unei formatii cu instrumente specifice indiene, faceau din aceasta reprezentatie, un spectacol impresionant!! In prima seara, ca si in dimineata zilei urmatoare, ne-am bucurat de o plimbare de 3 ore in jungla, un SAFARI, insotiti de un ghid priceput, la volanul unui Jeep descoperit, special destinat noua, din care am putut admira frumusetile inconjuratoare, fara a fi amenintati de pericolele din jur! Pe alei de asfalt, dar si pe poteci inguste care escaladau dealurile inalte din imprejur, am strabatut parcul, printre desiuri dese, oaze deschise, mlastini dar si creste abrupte, care pareau ca inchid, ca zidurile unei cetati Parcul national Sariska, cu toate bogatiile ei!!! O multime de caprioare si cerbi, antilope, pauni, sacali, mistreti, maimute, diverse pasari exotice, o cobra regala (in mijlocul drumului), toate traiau intr-o comuniune armonica, o comunitate a carui biosistem este reglata natural datorita instinctelor caracteristice dar si al legii naturale, care selecteaza indivizii puternici de cei slabi!!! Regele acestui paradis este tigru, un animal puternic, venerat de indieni, admirat pentru forta si eleganta sa!! In Sariska erau, in momentul in care am fost noi acolo, 27 de exemplare, tigrii

bengalezi, care aveau la dispozitie un habitat propice perpetuarii speciei lor (pe cale de disparitie), drept dovada, o tigroaica avea pui, dar preferau, datorita conditiei lor naturale, sa stea mai mult ascunsi!!!! De aceea, poate si datorita norocului care ne-a ocolit, dar cu siguranta si datorita caldurii foarte mari, singurul tigru pe care l-am vazut, a fost cel impaiat din salonul castelului!!! In rest, am vazut urme, am auzit ragetul, am vazut animalele fugind speriate din calea lui, am vazut multe poze cu trofee, dar in libertate nu am vazut niciunul!!! Oricum, stiind ca este acolo, poate am trecut de multe ori la cativa metri de el fara sa il vedem, avand satisfactia de a fi la el acasa, am fost multumiti si nu ne-a intristat prea tare acest aspect!!!

In ziua urmatoare, 14 aprilie, la ora 06.00, am pornit in cel de-al doilea SAFARI, care urma sa se incheie cu acelasi rezultat!! Am vazut de toate, dar nu tigrii!!! In plus fata de ziua precedenta, am vazut o hiena si am oprit la un templu din mijlocul junglei, in care traia o familie de calugari (la indieni, familia reprezinta calugarii, de la cel mai in varsta pana la cel mai mic). De fapt, in clipa in care am intrat in templu, am fost binecuvantati (si insemnati pe frunte cu vopsea, dar si pe brat cu o ata portocalie, care, asa cum se spune, aduce noroc), de catre mezinul familiei, care conducea ritualul religios si care nu avea mai mult de 9 ani, dar in fata caruia ingenunchiau toti!!! Inainte de a iesi din parc, ne-am minunat vazand, ca si in seara anterioara, un sat, pe culmea unui deal, da in mijlocul parcului, fara nici un gard inconjurator sau o alta protectie!!! Ghidul ne-a spus ca tigrii nu-I ataca pe oameni in sat, iar cand sunt pe drum, oamenii au la ei, cateva bucati de carne, pe care le arunca tigrului si, astfel, nu patesc nimic!!! Ne-am intors, multumiti si bucurosi de ce-am vazut, la castel, unde ne-am bucurat in liniste de restul zilei!! Seara am avut parte de spectacolul oferit de dansatori, iar apoi de linistea si intimitatea acestui loc superb!!!

Am parasit Sariska, in ziua urmatoare, multumiti, odihniti si curiosi sa vedem orasul Jaipur, unde ne asteptau alte surprize si locuri de vazut!! Dupa un drum de 2 ore, timp in care am putut vedea si partea simpla a Indiei, cu sate de oameni saraci, desculti si murdari, care mergeau la munca campului, pe o arsită de 45 de grade, cu femei imbracate in straie de sarbatoare, pregatind si desavarsind ritualuri specifice religiei lor. Case marunte si sumare, in fapt baraci cu doua sau trei incaperi paralele avand intrari sparate (aratau exact ca boxele de garaj), fara ferestre, conducte de apa, gaz sau energie electrica, dar nici dependinte! Bucataria este pe tarlaua din fata "casei" iar toaleta este in spate! Chiar si in Jaipur am vazut, in mijlocul orasului, pe un zid, in dreptul unei statii de autobuz, trei randuri verticale de caramizi, care marcau toaleta publice! Nu exista nici un alt zid care sa mascheze macar acest loc, de care nu se sfia si nu se rusina nimeni!! Cam in toata India, la interval de 2-3 ore, se intrerupe curentul, datorita retelei de transport a energiei electrice foarte slabe. Afectati de aceste imagini, dar si impresionati de contrastul evident, am ajuns la Jaipur, un oras cu populatie de peste 3 milioane de locuitori, intins pe orizontala, nu si pe verticala, avand in mijloc, partea veche a orasului, numita si Pink City, datorita culorii roz care imbraca aproape toate cladirile, oras construit de Jai Singh al II-lea, intre anii 1727 si 1743, an in care a si murit!! Pink City, este o cetate in fond, construita pe o suprafata de 7 ha, avand 7 laturi, 7 porti de acces, fiecare din ele indreptandu-se spre un oras si purtand numele acestuia, mai putin poarta Maharajahului. In mijlocul Orasului Roz, se gaseste City Palace, o bijuterie arhitecturala, a caror detalii si corelatii cu cifra 7 sunt atat de multe si de meticuloase, incat imi este greu sa le reproduc!!! Este interesant de vazut o harta a orasului, daca nu orasul in sine, pentru a intelege toate aceste subtilitati care duc spre o geometrie aproape de perfectiune! In jurul zidurilor care marginesc Orasul Roz, in epoca moderna, s-au construit multe case, care au facut ca Jaipur sa devina pentru o perioada, capitala economica a Indiei. Capitala de facto a Rahajastanului, orasul Jaipur se distinge ca un centru economic puternic, care a exportat si exporta, cantitati uriase de marmura de buna calitate, alba si neagra, dar si pietre pretioase.

Ne-am cazat la hotelul Rajputana Sheraton, construit din caramida rosie, cu o forma arhitecturala complexa, in contradictie cu marea majoritate a cladirilor din jurul ei! Dupa ce ne-am acomodat cu locul, am servit pranzul la restaurantul hotelului si am pornit un alt episod de bucurie si desfatara cu frumusetile Indiei! Ghidul care ne-a insotit in cele doua zile pe care le-am petrecut in Jaipur s-a dovedit a fi cel mai bun, comparativ cu ceilalti ghizi din Delhi si Agra!! Foarte finut si cochet, dar si facand parte din una din castele superioare, omul a demonstrat o baza de cunostinte impresionanta si o rabdare fantastica in a explica toate detaliile care fac sarea si piperul locurilor vizitate!! Cu mult tact si foarte elegant, omul ne-a placut mult!! Iesind din forfota orasului, care te sufoca, ne-am indreptat spre Amber Fort, vatra incipienta a orasului Jaipur, construit in secolul XIV, de catre mongoli!! Fortul, inconjurat de ziduri groase si inalte, dar si de canalul cu crocodili, element comun al forturilor construite de mongoli, este situat pe culmea unui deal, la 10 km de noul oras. Descendentii dinastiei Jai Singh, s-au remarcat datorita apropierei lor de stiintele exacte, in consecinta limitele si parametrii constructivi care imbraca rodul creatiei lor sunt replici ale formelor si dorintelor cognitive imbratisate de acestia. Si aceasta cetate, se distinge prin toate fomele arhitecturale prezentate, prin practicul demonstrat si tenta futurista, raportata la ritmul vietii contemporane ei. Am gasit in Amber Fort, trei palate, unul de vara, unul de primavara-toamna, si altul de iarna, fiecare din ele, respectand detaliile constructive necesare pentru a asigura un mediu placut maharajahului si celor multe sotii ale lui!!! Instalatiile de aer conditionat cu pereti dubli, conducte deschise care colecteaza apa ploii, pereti de sticla pe care se scurge apa si asigura caldura strict necesara in mijlocul verii toride, usi nu foarte inalte, greu accesibile dusmanilor care ar fi patruns in castel, elementele decorative in marmura, pietrele pretioase, locurile in care odata erau sute de kilograme de podoabe din aur si diamante (care acum imodobesc coroana Majestatii Sale, Regina Angliei), coridoare incalcite pe care alta data erau plimbate nevestele sau amantele maharajahului (prea bogat imbracate si impodobite ca sa mai poata umbla pe propriile picioare, piscina cu apa calda (procurata si adusa printr-un sistem ingenios de conducte, avand la baza principiul vaselor comunicante), gradina de la poalele dealului (care avea rolul de a asigura umiditatea strict necesara in arsita verii), ferestre prin care maharajahul putea observa ce se intampla in afara cetatii, camerele in care copii maharajahului erau crescuti si educati dupa un regim drastic pana la varsta de 25 de ani si multe alte detalii interesante, toate sunt acolo si vorbesc despre istoria nescrisa a acestui loc!! Intr-un muzeu, langa cetate, se gaseste cel mai mare tun din piatra, construit vreodata, in stare sa proiecteze la 35 de kilometri distanta o ghiulea cu diametru de 60 de centimetri!! Drumul de la poalele dealului la poarta cetatii se face cu masina sau cu elefantii, dresati si struniti de stapanul lor! Aceste animale, care au dimensiuni impresionante, consuma foarte multa hrana si apa, in consecinta nu sunt deloc usor de intretinut!! Sunt in schimb, foarte blande, comunicative, prietenoase si ascultatoare! Am avut satisfactia de a merge pe un elefant si de a face cateva poze cu el! Cu multa delicatete, mi-a prins bratul cu trompa si a zambit, in clipa in care am facut una din poze!! Pe drumul de intoarcere catre oras, am vazut castelul Jal Mahal, construit in mijlocul unui lac, unde Regina Angliei venea la vanatoare de pasari. Datorita faptului ca era in renovare, a trebuit sa ne multumim cu imaginea de la distanta a castelului. Am putut remarca, totusi, un castel mare, in forma de patrulater, cu cate un turn in fiecare colt, vopsit partial in culoare galbena!! Interiorul trebuie sa fie interesant!! Poate intr-o excursie viitoare, vom vedea si interiorul!! Lacul ce inconjoara palatul este acum doar pe jumătate plin, datorita secetei care a lovit India in ultimii 5 ani. Inainte de a ne intoarce la hotel, ne-am oprit pentru o jumătate de ora la un magazin de bijuterii, in care ne-au fost prezentate modele in aur si argint de o frumusetate rara!! Seara a venit si odata cu ea si cina, ocazie cu care am vazut-o si pe Miss India, cea care va reprezenta India la Miss Univers in acest an!!! Amandoi, atat Roxana, cat si eu, am ajuns la concluzia ca sunt si alte indiene

mult mai frumoase ca ea si ca vor avea de lucru indienii sa o aduca la o forma necesara sa o faca remarcata la concursul ce o asteapta!!

Ziua de 16 iulie a inceput cu micul dejun, ocazie cu care am ajuns la un comun acord cu bucatarii, intelegand si ei, intr-un tarziu ca nu mancam condimentat si ca singura posibilitate ca sa putem inghiti mancarea gatita de ei este sa nu puna nici un alt condiment in afara de sare, eventual putin piper! Multumiti de acesta izbanda, am plecat sa vedem ce ne asteapta nou de vazut in Jaipur! Avand la dispozitie acelasi ghid, am oprit pentru 10 minute in fata lui Wind Palace. Acest palat, de fapt, o resedinta de vara in care sotiile maharajahului (cam 70 la numar) veneau din City Palace, aflat la 500 de metri distanta, folosind aleea suspendata pe coama unui zid ce uneste cele doua cladiri, pentru a putea vedea forfota orasului (palatul este situat pe strada principala a Orasului Roz). Pentru ca sa poata admira privelistea in voie, fara a fi vazute de trecatori (asa cum le cerea legea), fatada palatului, evident de culoare roz, este un perete construit in relief pe 5 nivele, cu 70 de ferestre, de diferite dimensiuni, 12 mari si situate central (pentru cele 12 sotii favorite) si celelalte de dimensiuni mai mici (in functie de gradul relational al sotiilor cu maharajahul) . Toate sunt foarte frumos ornamentate, cu multe modele si incrustatii arhitecturale in caramida rosie, marmura si pietre pretioase, care dau un aer distins si sofisticat palatului. Numele vine de la faptul ca pe timpul verii, cand temperaturile ating chiar si 50 de grade Celsius, un sistem de pereti dublii din spatele fatadei, numarul mare de ferestre inegal dispuse in front, dar si activitatea strazii, provocau un curent de aer, racit de o pelicula de apa, care se scurge de la ultimul nivel, in dreptul fatadei, asigurand, in acest fel, un habitat placut. Purtand acest nume, Wind Palace, pentru indieni, Hawa Mahal, palatul este cel mai fotografiat monument din Jaipur. Datorita unui sistem de lumini ingenios, este foarte interesant de vizitat si pe timpul noptii.

In continuare, am fost oaspetii Observatorului astronomic Jantar Mantar, construit de Sawai Jai Singh II, in anul 1724, un pasionat de Astrologie, printre altele! Folosind procedeele si aparaturile, revolutinare pentru acea vreme, bazate pe reflexia luminii soarelui, proiectia umbrelor unor obiecte sub lumina soarelui, se putea sti cat este ora exacta, cu o eroare de 20 de secunde, se putea stabili pozitia soarelui in emisfera nordica sau sudica a planetei, se putea citi Zodiacul (cu ajutorul caruia, era prevazut viitorul unui om, inca din momentul nasterii sale si in care indienii cred foarte mult, de fapt si acum fac acest lucru), individualizau si nominalizau noile aparitii pe bolta stelara si multe altele!

Observatorul este situat la doar 200 de metri de intrarea in City Palace, asa ca ne-am deplasat pe jos spre urmatorul obiectiv, timp incare, bunul nostru ghid, ne-a oferit o multime de informatii utile despre ce urma sa vedem! Si acum locuinta a Maharajahului (om care desi nu mai are aceeasi putere ca in trecut, ramane persoana ce mai populara a statului, reprezentantul administrativ cel mai inalt in rang in zona), City Palace este divizat in patru parti: una, dispusa central, cu intrare separata, in fond resedinta Maharajahului, iar celelalte trei reprezinta elementul muzeistic al palatului, mai exact Muzeul costumelor de epoca care au apartinut dinastiei Jai Singh, Galeriile de Arta si Muzeul Armelor. Toate obiectele prezentate sunt interesante prin bogatia sau eleganta lor, dar si prin valoarea castigata odata cu trecerea timpului. Cateva inasa, sunt deosebite, datorita caracterului lor special! Astfel, in Muzeul costumelor de epoca, se pot admira, articole de imbracaminte care au apartinut unui Maharajah al Rahajastanului, renumit pentru dimensiunile sale: cantarea peste 250 de kilograme si avea.... 2, 30m!!! inaltime!!! Nu vorbim despre dimensiunile sale "intime", dar ghidul ne spunea ca o femeie care intra in camera lui, avea nevoie de 6 luni de recuperare fizica (chiar daca nu prea mai putea face nimic dupa aceea)!!! In orice caz, formele si suprafata ocupata de hainele acestuia, pot crea celui care le vede, o imagine mai aproape de realitatea dimensiunilor pe care acest urias le-a avut!! In acelasi timp, tinute ale nevestelor, care datorita multipleror modele si bijuterii din metale si pietre pretioase masive, ajungeau la

greutati de 20 de kilograme, greu de suportat!! In Galeriile de Arta, am vazut diferite obiecte si echipament de transport, luxos si bogat ornamentat, razboaie de tesut, carpete antice, cu o vechime de peste 340 de ani, poze si picturi ale diferitelor Scoli care se gaseau la vremea respectiva in India (un mare accent se pune pe Kama -Sutra), pasaje din Coran imprimate pe hartie, papirus si piele, unele de dimensiuni impresionant de mari ori de mici, legate cu fir aurit sau chiar scrise in aur!!! Muzeul Armelor ne-a facut cunostinta cu arme de foc, cuite de lupta si sabii folosite in diferite epoci!!!! Am ramas impresionati de unele arme usoare de mana, ascunse in banale obiecte de uz casnic sau de port social. AM vazut, in curtea palatului si o procesiune specifica, cu rituri vechi, interesante si atractive, cum ar fi desenatul mainilor, ghicitul, dansurile vechi sau fumatul de narghilea!! Am aflat ca un semn de recunoastere al prezentei Maharajahului in castel este un steag care se ancoreaza, odata cu sosirea inaltului demnitar in palat si se coboara in momentul in care acesta pleaca. Din nou, caracteristicile arhitecturale si decorative ne-au uimit si incantat. La sugestia ghidului, care se pare ca are un contract cu Galeriile de arta din zona in care activeaza, am vizitat o fabrica de imprimerie pe textile si carpete, cu un magazin propriu de desfacere din care am si facut ceva cumparaturi. Am avut ocazia in acest loc, sa fac un imprimat pe o bucata de panza, cu mana mea, urmarind indicatiile celui care conducea aceasta afacere si care ne-a prezentat intregul proces de productie al intreprinderii.

De aici ne-am indreptat spre hotel, unde am petrecut dupa-amiaza in liniste, odihnindu-ne sau facand baie in piscina hotelului. In timpul petrecut in interiorul hotelului, am observat in repetate randuri, un individ, in costum traditional inidan, incaltat in adidas, cu o suita de cel putin 7-8 tineri, toti , fara exceptie, cu fete de smecheri de Ferentari, incalciti in tot felul de afaceri murdare si cu intentii nicidecum curate! Din curiozitate, am intrebat pe cineva din personalul hotelului si am aflat ca individul este un functionar al administratiei de stat care acorda licente producatorilor de bauturi alcoolice!!! Afland aceasta, am inteles motivul acestui alai si care este importanta unui asemenea om, care se plimba ca la el acasa intr-un hotel de 5 stele, foarte greu accesibil pentru 99 % din populatia Indiei, om care este mai mult ca sigur obisnuit cu mita sau cadoul si care demonstreaza la ce nivel sa afla CORUPTIA din India!!!

A doua zi dupa un mic dejun copios, am parasit Jaipurul si ne-am indreptat spre Chokhi Dhani, un hotel aflat la 40 de kilometri distanta, care reproduce un sat cu traditiile si formele lui arhitecturale, la un standard de confort foarte inalt. Practic, intr-o gradina frumoasa si curat ingrijita sunt imprastiate casele de odihna. Interiorul este dotat cu toate standardele moderne, dar se distinge stilul vechi, cu mobilier de moda veche, cu arcade frumoase si cu foarte multe cioburi de oglinda, lipite pe pereti, anihiland astfel lipsa de lumina naturala din exterior, datorata ferestrelor mici si de cele mai multe ori inchise, pentru a nu permite accesul caldurii foarte mari in interior! Acest mediu, ne-a adus multa liniste interioara si un bun prilej de relaxare. Seara, dupa cina, la care l-am invitat si pe sofreul care ne-a insotit, am avut sansa sa vedem un mic targ, amenajat in vatra satului (cu standuri de vanzare a produselor artizanale, ringuri de dans, animale si reprezentatii de circ), dar si partea festiva a unei nunti, care s-a concretizat intr-un program artistic cu mult dans si multa muzica!! Mai tarziu, dupa miezul noptii, a inceput petrecerea adevarata, cu muzica moderna si dans, acompaniate de multe petarde zgomotoase (noi ne-am amintit de Craciun), petrecere care s-a stins in zorii zilei!!

Dupa un somn nu prea lung, dar totusi odihniti, am parasit "The Ethnic Village Resort", asa cum este botezat de localnici si ne-am indreptat spre Bharatpur. Bharatpur este o rezervatie naturala, un habitat in care, mii de pasari, clasate in sute de specii, migreaza din diferite colturi ale lumii si ofera vizitatorului un peisaj imagistic deosebit! Hotelul, nu foarte select, dar confortabil si avand un aer intm, ne-a intampinat intr-o liniste totala si cu foarte putini oameni pe langa receptie!!! Aveam sa descoperim ca, de fapt, suntem singurii clienti ai

hotelului, iar aceasta situatie, ne-a oferit placuta senzatie ca tot acel loc, impreuna cu cei care il deservesc, este doar la dispozitia noastra!!! Dupa pranz, gustos si consistent, ne-am odihnit putin si apoi am plecat intr-o plimbare cu rishka prin parc! A fost fascinant!! Desi nu am vazut extraordinar de multe pasari (fiind in sezonul cald, marea majoritate a migratoarelor nu erau acolo), ne-am simtit foarte bine!! Am vazut specii rare, deosebit de frumoase sau de interesante, iar explicatiile celui care ne era si pedalier la rishka si ghid, in acelasi timp, s-au dovedit a fi foarte bine documentate si foarte frumos expuse!! Mi-e greu sa enumar toate acele specii de pasari vazute, dar m-a impresionat in mod deosebit, o pasare mare, din familia starcilor, care, datorita stilului de viata nu poate supravietui decat in pereche! Daca isi pierde perechea, moare si ea!!! Asa ca, tot timpul, aceste pasari vor trai impreuna, ca un adevarat cuplu, moartea unuia ducand implicit, la disparitia celuiilalt !!! Parcul este in timpul sezonului rece un imens lac, adanc de 6-7 metri, strabatut de un dig central care sustine o alee, strabatand in lungul lui, lacul. In sezonul cald, seceta face ca acest lac sa devina o preerie intinsa si bogata, cu vegetatie relativ bogata spre limite si cu iarba si boscheti mici in rest. Undeva, in mijlocul parcului, se gaseste un templu si o placa care aminteste principalii vizitatori ai parcului, in trecut, teren de vanatoare pentru distinsii conducatori !!! Descoperim, astfel, nume diverse si celebre din istorie, de toate nationalitatile, unele dintre rezultate fiind de neimaginat! Astfel, un lord englez, cu suita lui, a reusit sa impuste intr-o singura zi, peste 4500 de rate salbatice !!!!! Un moment comic a fost acela in care, pedalierul, un om cu parul alb, care a depasit cu siguranta limita celor 50 de ani, a inceput sa intampine greutati in fata unei asemenea sarcini mari pe care o transporta (cel de vina eram eu), straduindu-se din rasputeri sa pedaleze, sa vorbeasca si sa respire in acelasi timp !!!! Astfel, am decis la un moment dat, spre staisfactia lui, sa merg o bucata de timp pe jos !!!! Am ras amandoi de acest aspect si am zis cu Roxana, ca nu ar fi imposibil ca la intoarcere sa ne gasim in situatia in care sa stea el in loja si sa trec eu la pedale!! Nu s-a intamplat asta, desi, pana am terminat plimbarea, picioarele bietului om au trecut prin toate furcile caudine ale unui efort titanic!! Linistea noptii din mijlocul naturii a fost binevenita si ne-a asigurat recuperarea lipsei de somn din noaptea precedenta!

La ora 10.00 am parasit Bharatpur si ne-am indreptat spre Agra. In drum, ne-am oprit sa vizitam Fatehpur Sikri, orasul imperial, aflat la 35 de kilometri de Agra, un palat construit de un mare conducator mongol, pe nume Akbar. Construit pe coline, in mai multe etaje succesive, palatul de la Fatehpur Sikri reprezinta o inlantuire de mai multe patratelare cu terase interioare mari, avand ca baza arhitecturala formele unghiulare pe orizontala si cele curbe pe verticala, specifice constructiilor mongole. Aceste constructii fac trecerea dintr-o curte interioara in alta, intr-un ritm alternativ, neurmand nici o logica si oferind alte si alte structuri decorative noi si impresionante de fiecare data. Tot urcand, ajungi la un moment dat, intr-o curte care duce spre o moschee uriasa, avand ca punct de intrare, cea mai mare poarta de acces din lume. In curtea interioara se gaseste un sanctuar mic, construit din marmura alba, inchinat Sfantului Salim Chisti, sanctuar care pare ca o perla in mijlocul structurilor uriasa de piatra rosie care il inconjoara! La intorcere, am descoperit curti interioare ale palatului, care aveau gradini superbe si fantani arteziene deosebit de frumos ornamentate, construite in marmura alba! Fatada este reprezentata de Panch Mahal, o structura arhitecturala pe cinci nivele, sustinute doar de coloane, dar care rezista de mii de ani! Tot acest spectacol, care iti ofera foarte multe elemente decorative, te copleseste si te indeamna spre reactia pe care o resimti in tot acest spatiu: linistea!! Toata lumea tace si admira acest loc greu de imaginat, daramite de construit, cu foarte multi ani in urma! Singurii care tulbura linistea sunt localnicii musulmani! Te asalteaza, chiar te sufoca cu tot felul de oferte marunte, in speranta ca pot storce de la tine un ban!! Este pacat de acest loc frumos, construit tot de niste musulmani, care au fost insa mongoli, sa fie pangarit prin prezenta umilata si agresiva a unor bastinasi marunti, care se lauda a fi descendentiilor celor care au creat aceasta minune!!! Este singurul loc

din India, in care nu ne-am simtit in siguranta si a trebuit sa fim cu ochii in patru ca sa nu ramanem fara lucrurile personale!! Dincolo de acest neajuns, ramane valoarea istorica si arhitecturala, incontestabila, a acestui loc.

De aici, am plecat spre Agra, unde am ajuns dupa inca o ora si ne-am cazat la hotelul Taj View, un alt hotel de 5 stele, care isi regaseste numele in faptul ca mare parte din camerele sala ofera o vedere de ansamblu a Taj Mahal-ului, aflat la 3 kilometri distanta de hotel!! Am avut si noi parte de o astfel de camera si ne-am bucurat de frumoasa priveliste oferita! Dupa cazare, am fost in oras, unde am vorbit la telefon acasa, cu parintii si am constatat ca preturile, raportat la distanta si timp sunt foarte convenabile. Agra este unul din orasele mari ale Indiei, cu 2 milioane de locuitori, intr-o perioada chiar capitala a tarii care apare in acte oficiale incepand cu secolul XV. Dintre marii conducatori care au domnit in cetatea de la Agra se disting Akbar, constructorul lui Fatehpur Sikri si Shah Jahan. In afara de Taj Mahal, orasul se mai mandreste cu o industrie a comertului binisor dezvoltata pe linia produselor textile, in special al carpetelor si o fabrica de prelucrare a marmurei, locuri pe care urma sa le vedem in ziua urmatoare. Odata reintorsi in camera, nu ne-a ramas decat se ne bucuram de timpul avut la indemana si sa ne pregatim pentru momentul mult asteptat, acela de a vedea Taj Mahal,

In penultima zi a sederii noastre in India, am cunoscut pe ghidul care avea sa ne poarte pasii si gandurile catre celebrul monument construit de catre Shah Jahan, pe parcursul a 22 de ani, cu peste 20.000 de muncitori la un pret de 40 de miliarde de rupii (estimare a vremii), ca un cadou menit sa demonstreze dragostea lui catre sotia favorita, Mumtaz Mahal. Marmura alba a fost transportata cu elefantii tocmai din Rahajastan si pietrele pretioase au fost aduse din toate colturile lumii! Tot ce se regaseste in Taj Mahal este construit din blocuri masive de marmura. Acestea sunt doar cateva detalii menite sa prezinte efortul depus pentru construirea acestei adevarate minuni a lumii. Despre ce inseamna Taj Mahal pentru noi doi, despre toate tainele si minunile pe care acesta le are, despre istoria celor doi oameni legati de acest loc, despre starea de spirit pe care o traiesti cand esti acolo, am ajuns de comun acord, sa nu spunem nimic!! Orice cuvint care ar incerca sa exprime in cuvinte ce inseamna Taj Mahal, ar deveni o blasfemie!! Cuvintele sunt mult prea mici pentru a putea vorbi despre Taj Mahal!!! Am observat aceasta atitudine si la cei care au fost inaintea noastra acolo sau la indienii cu care am vorbit pana a vedea Taj Mahalul. In consecinta, trecem peste acest subiect, spunandu-va ca, orice pret este simbolic in comparatie cu trairea si transformarea radicala a perceptiei dragostei, dobandite acolo!!! Ii multumim lui Dumnezeu, ca ne-a ajutat sa ajungem acolo si va dorim tuturor sa aveti aceeaasi sansa!! Totodata, va rugam sa nu va separati pe noi pentru egoismul si rautatea de care ati fi tentati sa spuneti ca dam dovada !! Daca veti ajunge, insa , sa vizitati Taj Mahal, veti intelege de ce am procedat asa si ne veti da dreptate!

Uimiti de maretia si frumusetea divina a Taj Mahal-ului, am vizitat un magazin celebru de carpete si produse textile, dar si fabrica de prelucrare a marmurei, loc in care am aflat cum se prelucreaza marmura, ca rabdare si pricepere, timp de luni intregi, prin procedee, lasate din tata in fiu, de secole. Pietre pretioase diferite si valoroase sunt inserate in sculptura de negativ realizata de mesterii atelierului!! Rezultatul, diferite produse de utilitate casnica, obiecte de arta deosebite, replici in detaliu ale unor monumente, platouri si multe altele, la preturi pe masura, se vand foarte bine in toata lumea!! Am cumparat si noi cate ceva din amandoua locurile si apoi, am fost condusi de ghidul nostru, la un restaurant furmos si select, unde am servit un pranz bun si binevenit! Seara am petrecut-o in liniste, bucurandu-ne de clipele, nu prea multe ramase la dispozitie!

Dimineata zilei de 21 aprilie, ultima a sederii noastre in India, a fost si cea mai trista!! Amandoi am realizat ca urmeaza o noua perioada lunga departe unul de celalalt!! Oricum, multumiti de tot ce am vazut si am trait in aceste 10 zile, impreuna, ne-am deplasat catre Delhi, unde dupa cateva cumparaturi fugitive si marunte la Cottage Center, ne-am retras la

camera noastra de la hotelul Taj Palace, unde ne simteam deja ca acasa!! Ne-am pregatit bagajele, am coborat la cina, unde ne-a incantat regasirea muzicantului, de mult prietenul nostru, dupa care, am parasit hotelul si ne-am indreptat spre aeroport.

Asa s-a incheiat un periplu de 11 zile in India, un loc, frumos, complex, in care am vazut si invatat multe despre ce a fost ce este si ce vrea sa devina poporul indian!! Amandoi suntem foarte incantati ca am reusit sa facem aceasta excursie!!!! Conditiiile financiare finale sunt mici in raport cu toate locurile pe care le-am vazut si conditiile avute la dispozitie!! Serviciile asigurate de Agentia de turism care a organizat excursia au fost, toate la superlativ! Pentru cei interesati, va pot oferi detalii referitoare la punctele de contact si alte date care ati dori sa le aflati despre Triunghiul de aur al Indiei, asa cum se cheama complexul locurilor prin care am fost!! Daca ar fi sa mai am ocazia de a vizita India, as alege nordul, daca se poate Kasmirul sau zona muntoasa a Himalaiei.

Va multumesc ca ati avut rabdarea de a ne asculta, va dorim succes, bafta, sa mergeti si voi sa vedeti India si va spunem cu sufletele deschise, cu toata bucuria:

NAMASTE !